

Ustawa

z 05.11.2023 r.

Kodeks Postępowania Karnego

Rozdział 1

Przepisy wstępne

Art. 1. §1. Postępowanie karne przed sądami toczy się według niniejszego kodeksu.

§2. Celami postępowania karnego są:

- 1) wykrycie i pociągnięcie sprawcy przestępstwa do odpowiedzialności karnej, a niewinnego uchronić od odpowiedzialności,
- 2) poprzez zastosowanie środków prawa karnego, zapobieganie przestępstwom oraz umacnianie poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego wśród obywateli,
- 3) rozstrzygnięcie sprawy w rozsądnym terminie.

Art. 2. §1. Organy prowadzące postępowanie karne są zobowiązane badać oraz uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonego.

§2. Oskarżonego uważa się za niewinnego, dopóki wina nie zostanie udowodniona i stwierdzona prawomocnym wyrokiem.

Art. 3. Oskarżonemu przysługuje prawo do obrony, w tym prawo do korzystania z usług obrońcy.

Art. 4. Organy postępowania kształtują swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia.

Art. 5. Sąd karny rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu.

Art. 6. §1. Organy procesowe prowadzą postępowanie i dokonują czynności z urzędu, chyba że ustawa uzależnia je od wniosku określonej osoby, instytucji lub organu albo od zezwolenia władzy.

§2. Niezależnie od tego, strony i inne osoby bezpośrednio zainteresowane mogą składać wnioski o dokonanie również takich czynności, które organ może lub ma obowiązek podejmować z urzędu.

Art. 7. §1. Organ powołany do ścigania przestępstw jest zobowiązany do wszczęcia i przeprowadzenia postępowania przygotowawczego, a oskarżyciel także do wniesienia i popierania oskarżenia.

§2. Organy ścigania podejmują działania zmierzające do ścigania, w sposób określony w § 1, każdego usankcjonowanego przez ustawę lub dekret przestępstwa, chyba że ustawa stanowi inaczej.

§3. Za wyjątkiem wypadków określonych w ustawach lub dekretach, a także w ratyfikowanych umowach międzynarodowych, nikt nie może zostać zwolniony od odpowiedzialności za popełnione przestępstwo.

Art. 8. §1. Wszczęcie postępowania sądowego następuje na wniosek uprawnionego oskarżyciela lub innego uprawnionego podmiotu.

§2. Oskarżyciel może cofnąć akt oskarżenia w dowolnym momencie postępowania sądowego, chyba że sąd nie wyrazi zgody. Nie można ponownie wnieść aktu oskarżenia przeciwko tej samej osobie o ten sam czyn.

Art. 9. §1. Siły porządkowe Krulestwa w granicach określonych ustawami lub dekretami wykonują polecenia sądu lub inkwizytora i prowadzą pod nadzorem inkwizytora śledztwo lub dochodzenie.

§2. Wszystkie instytucje państwowe i samorządowe są zobowiązane w zakresie swojego działania do udzielenia pomocy organom prowadzącym postępowanie karne.

Art. 10. §1. Nie wszczyna się postępowania, w wszczęte umarza, gdy:

- 1) czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia,
- 2) czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia czynu zabronionego,
- 3) ustawa lub dekret stanowią, że sprawca nie podlega karze,
- 4) oskarżony zmarł,
- 5) nastąpiło przedawnienie karalności,
- 6) postępowanie karne wobec tego samego czynu tej samej osoby toczy się lub zostało prawomocnie zakończone,
- 7) sprawca nie podlega orzecznictwu sądów Krulestwa Multikont,
- 8) brak skargi uprawnionego oskarżyciela.

§2. Odmowa wszczęcia i umorzenie postępowania następuje w drodze postanowienia.

Art. 11. §1. Jeśli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania, w szczególności jeśli nie można ująć oskarżonego albo nie może brać udziału w postępowaniu z powodu choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby, postępowanie zawiesza się na czas trwania przeszkody.

§2. W czasie zawieszenia postępowania należy jednak dokonać odpowiednich czynności w celu zabezpieczenia dowodów przed ich utratą lub zniekształceniem.

§3. Postępowanie sąd zawiesza w formie postanowienia.

Rozdział 2

Sąd

Art. 12. §1. Sąd prowincjonalny orzeka we wszystkich sprawach w pierwszej instancji, za wyjątkiem tych przekazanych ustawą lub dekretem do właściwości innego sądu.

§2. Sąd prowincjonalny rozpatruje środki odwoławcze w wypadkach określonych w ustawie.

Art. 13. Sąd Najwyższy rozpatruje odwołania od wyroków sądów prowincjonalnych.

Art. 14. Wysoki Trybunał, na wniosek sądu karnego, zatwierdza wykonanie kary nadania statusu zdrajcy orzeczoną prawomocnym wyrokiem przez sąd wnioskujący.

Art. 14a. Wysoki Trybunał rozstrzyga w sprawach przewidzianych Rozdziale XIII Kodeksu Karnego na podstawie art. 5b Kodeksu Karnego.

Art. 15. §1. Sąd prowincjonalny orzeka w składzie jednego sędziego, a w sprawach szczególnie zawiłych w składzie trzech sędziów.

§2. Sąd Najwyższy orzeka w składzie trzech arbitrów.

§3. Wysoki Trybunał orzeka zawsze w pełnym składzie.

Art. 16. §1. Miejscowo właściwy do rozpoznania sprawy jest sąd, w którego okręgu popełniono przestępstwo, lub sąd konkretnie do danej sprawy delegowany.

§2. Jeśli przestępstwo popełniono w okręgu kilku sądów, właściwy jest ten sąd, w którego okręgu najpierw wszczęto postępowanie przygotowawcze.

Art. 17. Sąd bada z urzędu swoją właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub organowi.

Art. 18. §1. Spór o właściwość między sądami rozstrzyga Sąd Najwyższy.

§2. W czasie trwania sporu sądy dokonują wyłącznie czynności nie cierpiących zwłoki.

Rozdział 3

Oskarżyciel, pokrzywdzony, obrońca i oskarżony

Art. 19. §1. Oskarżycielem przed wszystkimi sądami jest inkwizytor.

§2. Inny organ państwowy może być oskarżycielem tylko, jeśli ustawa lub dekret przyznają mu takie kompetencje.

Art. 20. §1. Pokrzywdzonym jest osoba fizyczna, prawna, moralna lub Multikonto, choćby nie posiadało osobowości prawnej, którego dobro prawnie chronione zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo.

§2. Za pokrzywdzonego, który nie jest osobą fizyczną, moralną lub Multikontem, czynności procesowych dokonuje organ uprawniony do działania w jego imieniu.

§3. W imieniu Multikonta czynności może dokonywać Rzecznik Praw Multikont i Botów.

Art. 21. W razie śmierci pokrzywdzonego prawa, które by mu przysługiwały, mogą wykonywać osoby najbliższe, a w wypadku ich braku – inkwizytor, działając z urzędu.

Art. 22. §1. Za oskarżonego uważa się osobę, przeciwko której wniesiono oskarżenie do sądu.

§2. Za podejrzanego uważa się osobę, wobec której wydano postanowienie o przedstawieniu zarzutów.

§3. Do podejrzanego stosuje się odpowiednio przepisy o oskarżonym.

Art. 23. Oskarżony tymczasowo aresztowany ma prawo do porozumiewania się ze swoim obrońcą.

Art. 24. §1. Oskarżony ma obowiązek poddać się:

1) oględzinom zewnętrznym ciała oraz innym badaniom niepołączonym z naruszeniem integralności ciała,

2) badaniom psychologicznym i psychiatrycznym oraz badaniom z dokonaniem zabiegów na jego ciele, jeśli są dokonywane przez uprawnionego pracownika służby zdrowia.

§2. Działania określone w § 1 wykonywać mogą funkcjonariusze sił porządkowych.

Art. 25. §1. Oskarżony może mieć jednocześnie nie więcej niż trzech obrońców.

§2. Jeśli oskarżony nie ma obrońcy z wyboru, sąd przydziela mu, na jego wniosek, obrońcę z urzędu.

Art. 26. §1. Obrońcą może być jedynie osoba uprawniona do obrony według ustawy lub dekretu, w szczególności adwokat lub radca prawny.

§2. Obrońcę, z zastrzeżeniem art. 25 § 2, ustanawia oskarżony.

§3. Obrońca ma prawo do działania w całym postępowaniu.

Art. 27. §1. Obrońca może bronić kilku oskarżonych, jeżeli ich interesy nie pozostają w sprzeczności.

§2. Stwierdzając sprzeczność sąd wydaje postanowienie, określając oskarżonym termin do ustanowienia innych obrońców. W przypadku obrony z urzędu sąd wyznacza innego obrońcę.

Art. 28. §1. Obrońca może dokonywać czynności procesowych jedynie na korzyść oskarżonego.

§2. Udział obrońcy w postępowaniu nie wyłącza osobistego działania w nim oskarżonego.

Art. 29. §1. Strona inna niż oskarżony może ustanowić pełnomocnika.

§2. Osoba niebędąca stroną może ustanowić pełnomocnika, jeżeli wymagają tego jej interesy w toczącym postępowaniu.

Art. 30. §1. Pełnomocnikiem może być radca prawny.

§2. Pełnomocnika z urzędu wyznacza prezes sądu prowincjonalnego właściwego do rozpoznania sprawy lub Nad-arbiter izby odpowiedniej do rozpatrywania spraw karnych.

Rozdział 4

Postępowanie przygotowawcze

Art. 31. §1. Celem postępowania przygotowawczego jest:

- 1) ustalenie, czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowi on przestępstwo,
- 2) wykrycie i w razie potrzeby ujęcie sprawcy,
- 3) wyjaśnienie okoliczności sprawy, w tym ustalenie osób pokrzywdzonych i rozmiarów szkody,
- 4) zebranie i zabezpieczenie dowodów dla sądu.

§2. Postępowanie przygotowawcze kończy się wydaniem przez odpowiedni organ aktu oskarżenia i dostarczeniem go odpowiedniemu sądowi lub umorzeniem postępowania.

Art. 32. Postępowanie przygotowawcze prowadzi lub nadzoruje inkwizytor, a w zakresie przewidzianym w ustawie lub dekrete prowadzi je odpowiednia jednostka sił porządkowych.

Art. 33. §1. W postępowaniu przygotowawczym stronami są pokrzywdzony i podejrzany.

§2. Na wniosek strony w postępowaniu przygotowawczym udział bierze ustanowiony obrońca lub pełnomocnik.

Podrozdział 1

Śledztwo

Art. 34. §1. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, z urzędu wydaje się postanowienie o wszczęciu śledztwa, w którym określa się czyn będący przedmiotem postępowania.

§2. Każdy, dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym inkwizytora lub służbę sił porządkowych.

Art. 35. §1. Postanowienie o wszczęciu lub odmowie wszczęcia śledztwa wydaje inkwizytor.

§2. Na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa służy pokrzywdzonemu zażalenie.

Art. 36. Jeśli zabezpieczenie dowodów przestępstwa wymaga dokonania niecierpiących zwłoki czynności, służby sił porządkowych lub inkwizytor dokonują ich przed wydaniem postanowienia o wszczęciu śledztwa.

Art. 37. Śledztwo prowadzi się w każdej sprawie karnej, celem rzetelnego udokumentowania dokonanego przestępstwa. W czasie śledztwa organ prowadzący śledztwo wykonuje wszelkie działania mające na celu ustalenie okoliczności sprawy, zabezpieczenie dowodów oraz wykrycie i ujęcie sprawcy przestępstwa.

Art. 38. Śledztwo powinno być ukończone jak najszybciej, maksymalnie w czasie 2 miesięcy. Wielki Diuk może wydłużyć na wniosek Wielkiego Inkwizytora czas śledztwa.

Art. 39. §1. Śledztwo prowadzi inkwizytor.

§2. Inkwizytor może powierzyć służbie sił porządkowych przeprowadzenie śledztwa w całości lub w określonym zakresie albo dokonanie poszczególnych czynności śledztwa.

Art. 40. §1. Jeżeli dane istniejące w chwili wszczęcia śledztwa lub zebrane w jego toku uzasadniają dostateczne podejrzenie, że czyn popełniła określona osoba, wydaje się postanowienie o przedstawieniu zarzutów, ogłasza się je niezwłocznie podejrzanemu i przesłuchuje się go. Jeśli nie jest to możliwe, pomija się powyższe czynności.

§2. Postanowienie o przedawnieniu zarzutów zawiera wskazanie podejrzanego, dokładne określenie zarzucanego mu czynu i jego kwalifikacji prawnej.

Art. 41. §1. Strony oraz obrońców i pełnomocników należy dopuścić do udziału w czynnościach śledztwa.

§2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach inkwizytor może postanowieniem odmówić dopuszczenia do udziału w czynności.

Art. 42. §1. Jeżeli istnieją podstawy do zamknięcia śledztwa, inkwizytor zamyka je.

§2. Strony, obrońcy oraz pełnomocnicy mają prawo do zapoznania się z aktami postępowania.

Art. 43. Jeżeli postępowanie nie dostarczyło podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, umarza się śledztwo bez konieczności zaznajomienia stron, obrońców i pełnomocników z aktami postępowania.

Podrozdział 2

Nadzór inkwizytora nad postępowaniem przygotowawczym

Art. 44. §1. Inkwizytor prowadzi nadzór nad postępowaniem przygotowawczym w zakresie, w jakim sam go nie prowadzi.

§2. Inkwizytor jest zobowiązany czuwać nad prawidłowym i sprawnym przebiegiem całego nadzorowanego przez siebie postępowania.

§3. Inkwizytor może w szczególności:

- 1) zaznajamiać się z zamierzeniami prowadzącego postępowanie, wskazywać kierunki postępowania oraz wydawać co do tego zarządzenia,
- 2) żądać przedstawienia sobie materiałów zbieranych w toku postępowania,
- 3) uczestniczyć w czynnościach dokonywanych przez prowadzących postępowanie,
- 4) wydawać postanowienia lub polecenia oraz zmieniać i uchylać te wydane przez prowadzącego postępowanie.

Art. 45. Wielki Inkwizytor może uchylić prawomocne postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego.

Podrozdział 3

Akt oskarżenia

Art. 46. W ciągu 14 dni od daty zamknięcia śledztwa inkwizytor sporządza akt oskarżenia i wnosi go do sądu albo sam wydaje postanowienie o umorzeniu lub zawieszeniu śledztwa.

Art. 47. §1. Akt oskarżenia powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko oskarżonego oraz inne dane osobowe, jak numer telefonu,
- 2) dokładne określenie zarzucanego oskarżonemu czynu ze wskazaniem miejsca, czasu, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków, a zwłaszcza powstałej szkody,
- 3) wskazanie przepisów dekretu lub ustawy regulującej odpowiedzialność karną, pod które zarzucany czyn podpada,
- 4) wskazanie sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

§2. Akt oskarżenia powinien również zawierać listę osób, których wezwania oskarżyciel żąda oraz wykaz innych dowodów, których przeprowadzenia w rozprawie głównej domaga się oskarżyciel.

Art. 48. Jeżeli oskarżony przyznaje się do winy, a w świetle jego wyjaśnień okoliczności popełnienia przestępstwa i winy nie budzą wątpliwości, można zaniechać dalszych czynności. Inkwizytor występuje wtedy z wnioskiem do sądu o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar.

Rozdział 5

Postępowanie przed sądem pierwszej instancji

Art. 49. §1. Rozprawę należy wyznaczyć i przeprowadzić bez nieuzasadnionej zwłoki.

§2. Prezes sądu wyznacza sędziego prowadzącego postępowanie sądowe.

Art. 50. Prowadzący wydaje pisemne postanowienie o wyznaczeniu rozprawy, w którym wskazuje:

- 1) dzień, godzinę i salę rozpraw,
- 2) strony i inne osoby, które należy wezwać na rozprawę lub zawiadomić o jej terminie,
- 3) inne czynności konieczne do przygotowania rozprawy.

Art. 51. Prowadzący po rozważeniu wniosków stron dopuszcza dowody i zarządza ich sprowadzenie na rozprawę.

Art. 52. §1. Rozprawa odbywa się jawnie. Ograniczenia jawności mogą zostać zarządzone wyłącznie na mocy ustawy.

§2. Na rozprawie oprócz osób biorących udział w postępowaniu mogą być obecne tylko osoby nieuzbrojone i godne obecności przed sądem.

Art. 53. Rozprawa odbywa się ustnie.

Art. 54. §1. Prowadzący kieruje rozprawą i czuwa nad jej prawidłowym przebiegiem, bacząc aby zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy.

§2. Prowadzący dąży do tego, aby rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło na pierwszej rozprawie.

Art. 55.

§1. Prowadzący umożliwia stronom wypowiedzenie się co do każdej kwestii podlegającej rozstrzygnięciu.

§2. Jeśli w jakiegokolwiek kwestii jedna ze stron zabiera głos, prawo głosu przysługuje również wszystkim innym stronom. Obroncy oskarżonego i oskarżonemu przysługuje głos ostatni.

Art. 56.

§1. O dopuszczeniu dowodu na wniosek strony rozstrzyga prowadzący.

§2. Dowody na poparcie oskarżenia powinny być w miarę możliwości przeprowadzone przed dowodami służącymi do obrony.

Art. 57. §1. Po swobodnym wypowiedzeniu się osoby przesłuchiwanej na wezwanie prowadzącego w następującym porządku mogą jej zadawać pytania: oskarżyciel, obrońca, oskarżony i członkowie składu orzekającego.

§2. Strona, na której wniosek świadek został dopuszczony, zadaje pytania przed pozostałymi stronami.

Art. 58.

§1. Rozprawa rozpoczyna się od zwięzłego przedstawienia przez oskarżyciela zarzutów oskarżenia.

§2. Rozprawa kończy się głosami końcowymi stron, obrońców i pełnomocników oraz oskarżyciela.

Art. 59. §1. Po zakończeniu rozprawy sąd przeprowadza naradę.

§2. Podstawę wyroku stanowić może wyłącznie całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy.

§3. Wyrok sporządza się na piśmie.

Rozdział 5A

Rozstrzygnięcia

Art. 59a. Sąd orzekający w pierwszej instancji w celu zakończenia sprawy wydaje wyrok.

Art. 59b. Wyrok powinien zawierać uzasadnienie.

Art. 59c. W ramach rozstrzygnięcia sąd może:

- a) rozstrzygnąć o winie i zasądzić odpowiednią karę,
- b) rozstrzygnąć o braku winy i umorzyć postępowanie,
- c) umorzyć bezprzedmiotowe postępowanie.

Art. 59d. Wyrok staje się prawomocny, kiedy nie służy od niego żaden środek odwoławczy.

Rozdział 6

Postępowanie uproszczone

Art. 60. §1. Jeżeli w toku postępowania przygotowawczego nie uda się ująć podejrzanego, ale inkwizytor wystawi akt oskarżenia, a oskarżony nie stawia się na rozprawie lub zignoruje wszelkie inne działania w toku postępowania sądowego, sąd może na wniosek inkwizytora wydać wyrok bez przeprowadzenia rozprawy, na podstawie dowodów zgromadzonych w toku postępowania przygotowawczego.

§2. W przypadku zastosowania par. 1 sąd nie zawiesza postępowania, a zawieszone odwiesza.

Art. 61. Tryb postępowania uproszczonego dotyczy w szczególności spraw o czyn zagrożony karą nadania statusu zdrajcy lub wroga Krulestwa oraz zbrodni przeciwko Krulowi, jeśli ujęcie sprawcy, zdaniem inkwizytora lub sądu, nie będzie wykonalne.

Art. 62. Od wyroku w trybie postępowania uproszczonego nie służy odwołanie. Wyrok staje się prawomocny i wykonalny w dniu jego wydania.

Rozdział 7

Postępowanie odwoławcze

Art. 63. §1. Od wyroku wydanego w pierwszej instancji przysługuje stronom, obrońcom oraz pełnomocnikom odwołanie.

§2. Wyrok można zaskarżyć w całości lub części.

§3. Odwołujący powinien wskazać, czego się domaga.

Art. 64. §1. Odwołanie wnosi się na piśmie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok.

§2. Prezes sądu pierwszej instancji odmawia przyjęcia odwołania, jeżeli został wniesiony po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalny z mocy ustawy.

Art. 65. §1. Sąd odwoławczy rozpatruje sprawę w granicach zaskarżenia.

§2. Sąd odwoławczy nie przeprowadza dodatkowego postępowania dowodowego, chyba że przepisy stanowią inaczej.

§3. Sąd odwoławczy w swoim postępowaniu korzysta przede wszystkim z wszelkich dowodów zebranych w postępowaniu przygotowawczym oraz w postępowaniu w pierwszej instancji.

Art. 66. §1. Jeśli po wydaniu wyroku w pierwszej instancji pojawią się dowody mogące znacząco wpłynąć na przebieg sprawy, a strona wniesie o ich rozpatrzenie, inkwizytor składa wniosek do sądu odwoławczego o ich rozpatrzenie.

§2. Na wniosek inkwizytora sąd przeprowadza rozprawę, na której inkwizytor przedstawia odpowiednie dowody.

§3. Strony, obrońcy oraz pełnomocnicy powinni zostać poinformowani o terminie rozprawy oraz, wedle własnego uznania, stawić się na niej i wypowiedzieć się co do dowodów.

Art. 67. §1. Sąd odwoławczy rozpatruje sprawę na posiedzeniu niejawnym.

§2. Sąd odwoławczy uchyla wyrok sądu pierwszej instancji lub utrzymuje go w mocy.

§3. Wyrok sądu odwoławczego jest ostateczny, prawomocny i wykonalny z dniem wydania.

Art. 68. W sprawach nieuregulowanych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące postępowania przed sądem pierwszej instancji w postępowaniu przed sądem odwoławczym.

Rozdział 8

Wątpliwości procesowe

Art. 69. §1. Jeśli niniejszy Kodeks nie reguluje konkretnie czynności procesowych lub innych spraw związanych z postępowaniem, przeprowadza się je z poszanowaniem wartości Krulestwa i wykładni Sądu Najwyższego, biorąc pod uwagę godność obywatela.

§2. We wszelkich sprawach nieprzewidzianych niniejszym Kodeksem lub ustawami karnymi ostatecznie rozstrzyga Krul.

Rozdział 9

Orzeczenia

Art. 70. Podstawę orzeczenia mogą stanowić tylko okoliczności ujawnione w postępowaniu.

Art. 71. §1. Sąd wydaje postanowienia, jeśli ustawa nie przewiduje wydania wyroku.

§2. W postępowaniu przygotowawczym postanowienia wydaje inkwizytor.

Art. 72. Postanowienie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu wydającego postanowienie,
- 2) datę wydania postanowienia,
- 3) wskazanie sprawy oraz kwestii, której dotyczy postanowienie,
- 4) rozstrzygnięcie z podaniem podstawy prawnej,
- 5) uzasadnienie.

Art. 73. Jeśli sąd nie orzeka na rozprawie, orzeka na posiedzeniu.

Art. 74. §1. Orzeczenie wydane na rozprawie ogłasza się ustnie oraz doręcza stronom na piśmie.

§2. Orzeczenie wydane na posiedzeniu doręcza się stronie na piśmie.

Art. 75. Przebieg narady składu orzekającego jest tajny.

Art. 76. §1. Orzeczenie podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego.

§2. Uzasadnienie podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego.

Rozdział 10

Pismo w postępowaniu¹

Art. 77. Pismo procesowe powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu, do którego pismo jest kierowane,
- 2) oznaczenie sprawy,
- 3) oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo
- 4) treść wniosku lub oświadczenia,
- 5) datę i podpis składającego pismo.

Art. 78. §1. W przypadku braku formalnych pisma, sąd wzywa wnoszącego do uzupełnienia braków w ciągu 7 dni.

§2. W razie nieuzupełnienia braku w terminie pismo podlega odrzuceniu w drodze postanowienia.

§3. W razie uzupełnienia pisma w terminie, pismo wywołuje skutki od dnia jego wniesienia.

Rozdział 11

Terminy

Art. 79. Czynność procesowa dokonana po upływie terminu jest bezskuteczna.

Art. 80. §1. Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin oraz czwartków.

§2. Jeżeli termin jest oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach, koniec terminu przypada na ten dzień tygodnia lub miesiąca, który odpowiada początkowi terminu; jeżeli w danym miesiącu nie ma takiego dnia, koniec terminu przypada na ostatni dzień tego miesiąca.

Art. 81. §1. Pismo wysłane do niewłaściwego organu przed upływem terminu uważa się za wniesione z zachowaniem terminu.

§2. Organ bezzwłocznie przesyła pismo odpowiedniemu organowi.

Art. 82. §1. Termin może zostać przywrócony na wniosek zainteresowanego, jeśli ze względu na siłę wyższą nie był on w stanie dokonać czynności w terminie.

§2. Wraz z wnioskiem dokonuje się czynności, której termin się przywraca.

Rozdział 12

Doręczenia

Art. 83. §1. W postępowaniu karnym doręczeń dokonuje się drogą elektroniczną.

§2. Adres elektroniczny sądu jest udostępniony publicznie.

§3. Adres elektroniczny strona podaje na wniosek sądu, jeśli jej adres nie znajduje się w rejestrze adresów elektronicznych osób fizycznych, prawnych i Multikont, prowadzonym na podstawie przepisów Kodeksu Postępowania Administracyjnego.

§4. Wniosek o udostępnienie adresu sąd przekazuje za pośrednictwem sił porządkowych na adres zamieszkania strony, jednocześnie zawiadamiając ją o wszczęciu postępowania.

Art. 84. Pismo uznaje się za doręczone w momencie odesłania przez adresata potwierdzenia doręczenia lub w terminie 7 dni od dnia wysłania pisma.

Art. 85. Przez strony rozumie się pokrzywdzonych, oskarżonych, ich obrońców lub pełnomocników oraz oskarżyciela.

Rozdział 13

Uchwały Sądu Najwyższego²

Art. 86. 1. Wielki Arbiter, Wielki Inkwizytor, Rzecznik Praw Multikont i Botów, Wielki Diuk oraz Krul mają prawo przedstawić Sądowi Najwyższemu zagadnienie prawne z zakresu prawa karnego wymagające jednolitej wykładni organów sprawiedliwości.

2. W trakcie rozpoznania sprawy wniosek o rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego budzącego wątpliwości w konkretnej sprawie może również sąd.

Art. 87. 1. Sąd Najwyższy rozstrzyga zagadnienie prawne w składzie izby odpowiedniej do spraw karnych lub w składzie całego Sądu Najwyższego, jeżeli zagadnienie prawne jest szersze, niż należące wyłącznie do zakresu prawa karnego.

2. Postanowienie o rozpatrzeniu sprawy w składzie całego Sądu Najwyższego podejmuje skład izby.

Art. 88. 1. Uchwały Sądu Najwyższego podjęte ma mocy niniejszego rozdziału mają charakter zasad prawnych i wykładni powszechnie obowiązującej wszystkie organy Krulestwa Multikont, oraz są publikowane w Krulewskim Dzienniku Ustaw.

2. Jeśli którykolwiek organ Krulestwa Multikont zamierza odstąpić od zasady prawnej, przedstawia zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia izbie odpowiedniej dla spraw karnych, lub jeżeli była to zasada prawna uchwalona przez skład całego Sądu Najwyższego – odpowiednio składowi całego Sądu.

3. Jeżeli izba Sądu Najwyższego zamierza odstąpić od zasady prawnej, przedstawia zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia składowi całego Sądu Najwyższego.

Art. 89. W posiedzeniu składu izby lub składu całego Sądu Najwyższego bierze udział Wielki Inkwizytor lub jego zastępca.

Art. 90. Sąd może odmówić podjęcia uchwały w formie postanowienia.

¹ Przepisy art. 77-85 dodane w nowelizacji z 09.02.2024 r.

² Przepisy art. 86-90 dodane w nowelizacji z 09.06.2024 r.